

Mijn column nummer 118

Ministers gezocht

Binnenkort zijn de formateurs eruit. Er is een nieuw programma opgesteld en er staat een ploeg nieuwe ministers klaar. Misschien droomt u ervan om minister te worden. Of staatssecretaris natuurlijk. U hoopt op een telefoontje: wil jij minister worden van ons nieuwe kabinet? Weinig kans dacht u? Dat kan meevallen. Nieuwe politiek is immers in en daar horen nieuwe mensen bij. Voor alle personen die zich al warm lopen heb ik een goede raad. Bedenk nu alvast welk departement u onder uw hoede wilt hebben.

Kiest u Defensie? Misschien heeft u ooit carrière gemaakt als dienstplichtige. En u kent als geen betere het verschil tussen bodem, water en lucht. U denkt: geef mij Defensie maar. Maar pas op. Elk beschaafd mens heeft het moeilijk met een oorlog. En elk weldenkend mens kan reeksen argumenten daarvoor en daartegen bedenken. Velen zijn voor, velen zijn tegen. Je doet het niet snel goed. Als bodemkundige kijk je ook anders naar oorlog. Zou Irak over een Expertise Centrum Ondergrond beschikken? Of over een Centrum voor Ondergronds Bouwen? Daar zouden we veel van kunnen leren.

Of milieu? Als minister (of staatssecretaris) van milieu verneem je in de regel alleen iets over bodemsanering als het mis is. Dat overkwam minister Pronk. Hij besloot op te treden. Er moest een zwarte lijst komen van leveranciers die het niet nauw namen met de kwaliteit. Al snel werd dit een witte lijst van adviesbureaus, laboratoria en aannemers die juist goed hun best doen. Dat kunnen ze aantonen door zich te laten certificeren. Daarvoor doe je een soort examen en krijg je een soort diploma. Dat heet in dit geval een certificaat. Er zijn flink wat leveranciers die hun diploma hebben gehaald. En daar gaat heel wat aan vooraf: organiseren, studeren, noem maar op. Dat kost natuurlijk geld. Een gecertificeerde leverancier zal daarom altijd iets duurder zijn dan een leverancier zonder certificaten. Er zijn nog steeds opdrachtgevers - ook overheden - die bij het uitbesteden van werk alleen op de prijs letten. Daarmee zijn de gecertificeerde leveranciers vanzelfsprekend in het nadeel. Maar uiteindelijk is de opdrachtgever zelf het nadeel. Want goedkoop zal meestal duurkoop blijken te zijn.

Dan toch maar landbouw? Ook aan het hoofd van dit departement doe je het niet snel goed. Het vogelpestvirus kon menige bufferzone passeren en razendsnel om zich heen grijpen. Natuurlijk is het erg kortzichtig om de schuld daarvan aan de minister te geven. Of meer in het algemeen aan de overheid. Het zou de landbouwsector sieren bij zichzelf te rade te gaan. Hoe is het met de weerstand van de huidige kip tegen het virus? Moet er niet veel meer diversiteit komen? En hoe is het met de isolatie van individuele bedrijven en individuele regio's? Hoe is het transport van voer, eieren en kippen geregeld? Ook personen die zich beroepshalve met de natuur bezig houden zien zich voor vragen gesteld. Wat is de rol van wilde eenden? Hoe moet het met de laatste korhoenders? En hoe zou het met de heidehaantjes gaan?